

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	1
1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
1.1 Πραγματικοί αριθμοί (Εισαγωγή)	3
1.2 Διαστήματα - Ανισώσεις	5
1.3 Απόλυτη τιμή πραγματικού αριθμού	11
1.4 Γραφικές Παραστάσεις	14
1.5 Συντελεστής διεύθυνσης (κλίση) ευθείας	17
1.6 Εξίσωση ευθείας	19
1.7 Ο κύκλος	21
1.8 Η παραβολή	22
Επιπρόσθετα παραδείγματα	23
Ασκήσεις	25
2 ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ	29
2.1 Εισαγωγή	29
2.2 Είδη συναρτήσεων	32
2.3 Πράξεις με συναρτήσεις	35
2.4 Γραφική παράσταση συνάρτησης	37
2.5 Αντίστροφη συνάρτηση	41
2.6 Αντίστροφες τριγωνομετρικές συναρτήσεις	43
2.7 Εκθετική και λογαριθμική συνάρτηση	46
Επιπρόσθετα παραδείγματα	49
Ασκήσεις	52
3 ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΩΝ	55
3.1 Όριο συνάρτησης	55
3.2 Συνέχεια συνάρτησης	60
3.3 Θεώρημα ενδιάμεσης τιμής	64
3.4 Όρια και συνέχεια τριγωνομετρικών, εκθετικών και λογαριθμικών συναρτήσεων	65
3.5 Όρια συναρτήσεων σε πιο αυστηρή μαθηματική γλώσσα	68
Επιπρόσθετα παραδείγματα	69
Ασκήσεις	71
4 ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ	75
4.1 Εισαγωγή	75
4.2 Παράγωγος συνάρτησης	77
4.3 Κανόνες παραγωγίσις	81
4.4 Παράγωγος μη-αλγεβρικών συναρτήσεων	83

4.5	Παράγωγος σύνθετης συνάρτησης. Κανόνας αλυσίδας	84
4.6	Παράγωγος πλεγμένης συνάρτησης	85
4.7	Παράγωγος αντίστροφης συνάρτησης	87
4.8	Παραμετρικές εξισώσεις	89
	Επιπρόσθετα παραδείγματα	91
	Ασκήσεις	94
5	ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ	97
5.1	Σχετικός ρυθμός μεταβολής	97
5.2	Μονοτονία συνάρτησης	99
5.3	Ακρότατα συνάρτησης	102
5.4	Γραφική παράσταση συνάρτησης	107
5.5	Η μέθοδος του Newton	115
5.6	Θεώρημα Rolle - Θεώρημα μέσης τιμής	117
	Επιπρόσθετα παραδείγματα	119
	Ασκήσεις	121
6	ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΑΤΑ	125
6.1	Εισαγωγή	125
6.2	Παράγουσα ή αόριστο ολοκλήρωμα	125
6.3	Ορισμένο ολοκλήρωμα (Ολοκλήρωμα Riemann)	129
6.4	Το πρώτο θεμελιώδες θεώρημα του ολοκληρωτικού λογισμού	132
6.5	Το θεώρημα μέσης τιμής για ολοκληρώματα	136
6.6	Το δεύτερο θεμελιώδες θεώρημα του ολοκληρωτικού λογισμού	137
	Επιπρόσθετα παραδείγματα	138
	Ασκήσεις	141
7	ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ	145
7.1	Εισαγωγή	145
7.2	Υπερβολικές ταυτότητες	147
7.3	Αντίστροφες υπερβολικές συναρτήσεις	148
7.4	Παράγωγοι τριγωνομετρικών και υπερβολικών συναρτήσεων	150
7.5	Ολοκληρώματα τριγωνομετρικών και υπερβολικών συναρτήσεων	152
	Επιπρόσθετα παραδείγματα	153
	Ασκήσεις	156
8	ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗΣ	159
8.1	Εισαγωγή	159
8.2	Ολοκλήρωση κατά παράγοντες	159
8.3	Ολοκλήρωση με αντικατάσταση	163
8.4	Ολοκλήρωση με ανάλυση σε μερικά κλάσματα	168
8.5	Άρρητα ολοκληρώματα	172
	Επιπρόσθετα παραδείγματα	173
	Ασκήσεις	177

9 ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΑΤΟΣ	181
9.1 Εμβαδόν οριζόμενο από συνάρτηση	181
9.2 Εμβαδόν χωρίου που ορίζεται από δύο συναρτήσεις	183
9.3 Όγκος στερεών εκ περιστροφής	185
9.4 Όγκος από κυλινδρικά κελύφη	189
9.5 Μήκος τόξου	191
9.6 Εμβαδόν επιφάνειας εκ περιστροφής	193
9.7 Ευθύγραμμη κίνηση	194
Επιπρόσθετα παραδείγματα	198
Ασκήσεις	200
10 ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΑΤΑ - ΚΑΝΟΝΑΣ L' HOPITAL	203
10.1 Γενικευμένα ολοκληρώματα	203
10.2 Κανόνες L' Hopital	207
Επιπρόσθετα παραδείγματα	211
Ασκήσεις	213
11 ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ	217
11.1 Εισαγωγή	217
11.2 Μονότονες ακολουθίες	222
Επιπρόσθετα παραδείγματα	223
Ασκήσεις	227
12 ΑΠΕΙΡΕΣ ΣΕΙΡΕΣ	229
12.1 Εισαγωγή	229
12.2 Κριτήρια σύγκλισης	232
12.3 Εναλλάσσοις σειρά - Σχετική σύγκλιση	240
12.4 Κριτήρια Σύγκλισης-Επανάληψη	243
Επιπρόσθετα παραδείγματα	244
Ασκήσεις	246
13 ΔΥΝΑΜΟΣΕΙΡΕΣ	251
13.1 Εισαγωγή	251
13.2 Σειρές Taylor και Maclaurin	253
13.3 Ανάπτυγμα Taylor με υπόλοιπο	256
13.4 Υπολογισμός σειράς Maclaurin με αντικατάσταση	258
13.5 Παραγωγή και ολοκλήρωση δυναμοσειρών	260
Επιπρόσθετα παραδείγματα	263
Ασκήσεις	266
14 ΔΙΑΦΟΡΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ	269
14.1 Εισαγωγή	269
14.2 Διαφορικές εξισώσεις πρώτης τάξης	272
14.3 Γραμμικές διαφορικές εξισώσεις δεύτερης τάξης	279
14.4 Ειδικές μορφές διαφορικών εξισώσεων	287
Επιπρόσθετα παραδείγματα	289
Ασκήσεις	292

15 ΜΙΓΑΔΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ	297
15.1 Εισαγωγή	297
15.2 Πράξεις με μιγαδικούς αριθμούς	300
15.3 Εκθετική μορφή μιγαδικού αριθμού	304
15.4 Ρίζες μιγαδικών αριθμών	307
15.5 Εφαρμογές των μιγαδικών αριθμών	309
Επιπρόσθετα παραδείγματα	314
Ασκήσεις	315
Επιπρόσθετες Ασκήσεις	317
Παράρτημα Α - Εισαγωγή στη Τριγωνομετρία	329
Παράρτημα Β - Σύνολα	337
Απαντήσεις των Ασκήσεων	341
Βιβλιογραφία	353

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα Μαθηματικά θεωρούνται ότι αποτελούν την κύρια οδό σε όλους σχεδόν τους τομείς της επιστήμης και της τεχνολογίας, καθώς και η σαφέστερη γλώσσα στην διεπιστημονική επικοινωνία. Γι' αυτό το λόγο η διδασκαλία των Μαθηματικών πρέπει να είναι απαραίτητη όχι μόνο στις Μαθηματικές επιστήμες αλλά και σε πολλές άλλες όπως για παράδειγμα, στις Φυσικές και Οικονομικές επιστήμες.

Αυτές οι σημειώσεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως εισαγωγικό μάθημα στα Μαθηματικά σε φοιτητές στις Φυσικές και Οικονομικές επιστήμες, καθώς και στη Μηχανική. Οι μόνες γνώσεις που χρειάζονται είναι Μαθηματικά του Λυκείου, αν και σε αρκετά κεφάλαια υπάρχει επανάληψη των προ πανεπιστημιακών Μαθηματικών. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις περιέχονται αποδείξεις και θεωρία σε πιο αυστηρή Μαθηματική γλώσσα. Επίσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν από φοιτητές των Μαθηματικών ως το πρώτο εισαγωγικό μάθημα σε μαθηματικές μεθόδους που θα χρειαστούν σε μαθήματα Εφαρμοσμένων Μαθηματικών. Για τις αποδείξεις των θεωρημάτων και για θεωρητική προσέγγιση των όσων παρουσιάζονται σε αυτές τις σημειώσεις, πρέπει να χρησιμοποιήσουν άλλες πηγές.

Το περιεχόμενο των σημειώσεων προέρχονται από την περιοχή των Μαθηματικών η οποία καλείται **Απειροστικός Λογισμός** και σε ένα κεφάλαιο δίνεται μια σύντομη εισαγωγή στους μιγαδικούς αριθμούς. Απειροστικός Λογισμός είναι τα Μαθηματικά της κίνησης και της μεταβολής και είναι επίσης η κύρια οδός που οδηγεί σε όλους τους τομείς των ανώτερων Μαθηματικών. Αρχικά χρησιμοποιήθηκε τον 17ον αιώνα για να λυθούν συγκεκριμένα μαθηματικά προβλήματα, όπως για παράδειγμα, να βρεθεί η εφαπτομένη ευθεία γραμμή σε ένα σημείο μιας καμπύλης, το μήκος μιας καμπύλης, το εμβαδόν μιας περιοχής και ο όγκος ενός στερεού. Τέτοια προβλήματα είχαν λυθεί και γενικά είχε δημιουργηθεί ο απειροστικός λογισμός από τους Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1716) και Isaac Newton (1642-1727).

Οι σημειώσεις χωρίζονται σε 15 κεφάλαια. Σε κάθε κεφάλαιο, εκτός από τη συνοπτική θεωρία, περιέχει αρκετά παραδείγματα. Αυτά θα βοηθήσουν τον φοιτητή να κατανοήσει την θεωρία και να λύσει τις ασκήσεις που βρίσκονται στο τέλος κάθε κεφαλαίου.

Ο απειροστικός λογισμός χωρίζεται στον λογισμό των παραγώγων, τον **διαφορικό λογισμό** και στον λογισμό των ολοκληρωμάτων, τον **ολοκληρωτικό λογισμό**. Οι τεχνικές που δίνονται μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επίλυση φυσικών προβλημάτων. Για παράδειγμα, ο Απειροστικός Λογισμός μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να υπολογιστούν οι τροχιές δορυφόρων της Γης.